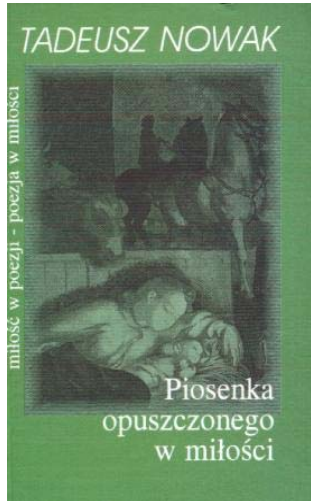

Strony internetowe Roberta Kolebuka

✉ kolebukr@poczta.onet.pl ✉

Tadeusz Nowak

Piosenka opuszczonego w miłości

(wybór wierszy publikowanych we wcześniejszych tomikach)

Wydawnictwo "Sternik" 1994

Okładkę
zaprojektował
Leszek Lachowiecki.

W przygotowaniu pliku z tomikiem "Piosenka opuszczonego w miłości" wydatnie pomógł mi pan Jacek Koszuk, który go zeskanował i wstępnie sformatował. Dziękuję, Panie Jacku!

/Robert

Kolebuk/

Spis treści

- ***** (Stoją gorzkie pagórki..)**
- ***** (W tej codziennej poniewierce)**
- **W domu**
- **Rozmowa serdeczna**
- **Jak się przed tobą wytłumaczę...**
- **Oczekiwanie**
- **Siostra**
- **Pożegnanie**
- **Z mojego okna**
- **Przyjaciele**
- **Emeryci**
- **Przyszedłem was pocieszyć**
- **Łagodność**
- **U mojej matki**
- **Piosenka opuszczonego w miłości**
- **Dziewczęta czekające na zwiastowanie**
- **Północne bębny**

- [Królestwo](#)
- [*** \(Schyleni w sobie wiekuiście\)](#)
- [Moje na śniegu sekretne pisanie](#)
- [Budowanie baśni](#)
- [Zapytali czemu](#)
- [Szczęśliwi](#)
- [Nazywanie](#)
- [Wigilijne trzody](#)
- [Zaręczyny](#)
- [Ballada o bożym darze](#)
- [Macierzyństwo](#)
- [A w domu naszym](#)
- [Litania](#)
- [Portret macierzyński](#)
- [Portret szpitalny](#)
- [Autoportret serdeczny](#)
- [Kolęda miłośnika lubego](#)
- [Płaczący koń](#)
- [Kochankowie](#)
- [Wielki widok na szyję](#)
- [Wesele](#)
- [Okolica](#)
- [Rzeka](#)
- [Bramy czułości](#)
- [Psalm o wodach czystych](#)
- [Psalm dziecinny](#)
- [Psalm kolędowy](#)
- [Psalm wielkopostny](#)
- [Psalm rajski](#)
- [Psalm macierzyński](#)
- [Psalm gościnny](#)
- [Psalm braterski](#)
- [Psalm o czosnku i chlebie](#)
- [Psalm o królownie](#)
- [Psalm o psiej radości](#)
- [Psalm miłosierny](#)
- [Psalm o wierze i miłości](#)
- [Psalm o pestkach](#)
- [Psalm nie wiem](#)

- [Psalm zaręczynowy](#)
- [Psalm brzozowy](#)
- [Psalm o chlebie](#)
- [Psalm wiosenny](#)
- [Psalm o srebrnej brzoźce](#)
- [Pacierz prywatny](#)
- [Pacierz kolędowy](#)
- [Pacierz dwugroszowy](#)
- [Pacierz najśłodszy](#)
- [Drugi paciorek diabelski](#)
- [Trzeci paciorek diabelski](#)
- [Dziewiąty paciorek diabelski](#)
- [Dwunasty paciorek diabelski](#)
- [Pacierz jabłonkowy](#)
- [Pacierz mleczny](#)
- [Pacierz festynowy](#)
- [Pieśń bzowa](#)
- [Pieśń z pisanej trawy](#)
- [Pieśń o Balladach i romansach](#)
- [Pieśń staruszkach i aniołach](#)

---

* * * [Stoją gorzkie pagórki...]

**Stoją gorzkie pagórki, bo gorzka jest zieleń,
gdzie przebiega wilk nocy i prędko dnia jeleni,
nie spotkają się nigdy w ruchomej przestrzeni,
wilk w jelenia, a jeleni się w wilka zamieni.**

**U pagórków dolina Dunajcem rozcięta
jak gałęzią miłości zrywaną zbyt chciwie
przez podobne do światła i wiatru dziewczęta,
bo gdy biegną - nie skrzypi miedziane igliwie.**

**Pachnie zieleń obmyta przez wiatry i deszcze
i dolina się słońcem wypełnia po brzegi,
choć wśród lasów zbliżonych do nieba śpią jeszcze
dzikie stada gołębi i białe śpią śniegi.**

**Szukać ciebie nie trzeba, bo jesteś pod ręką,
biedna moja kołysko uśpiona piosenką
pod pagórkiem z jałmużny, gdzie ojciec mój orze**

ziemię, gdy po ziemi przechadzają się zorze.

Do ciebie idę, dziadku, siedzący na progu
z fajką w zębach tak starą, że chyba po Bogu
dziedzicysz ją, a tytoń na pewno masz z raju,
bo dym pachnie jak lato i jesień w mym kraju.

Lubię słuchać twych baśni
pod zmierzchem kasztanów
i patrzeć, jak się bawi twoimi wąsami
wnuczka - iskra uśmiechu. A ty się zastanów
nad jej dłonią wzniesioną po gwiazdę nad nami.

Do ciebie idę, matko, po trzykroć cierpieniem
ugodzona w dno serca, by stało się zadość
woli nieba, gdyż niebo jest twoim sumieniem
i sumieniem tych, którzy zabili twą radość.

Wiem, że nigdy dla ciebie nie znajdę pól śniegu
tak pokornie białego, byś mogła iść po nim
do twych synów, co leżą zabici na brzegu
niemej wody, z gałązką jedliny u skroni.

Do was, ludzie, przychodzę, gdy śpicie przy oknie
uchylonym do sadu, a w sadzie świt moknie
i groch burzy po dachu blaszanym się toczy,
zanim słońce przywróci wam mowę i oczy.

Będę chodził za wami i będę wam cieniem,
kiedy cień wam spod głowy wytrąci sierp żniwa;
deszczem będę, gdy wody ze źródła ubywa,
a pola są przebite na wylot pragnieniem.

Wyście mi dali wszystko, co może dać człowiek
dziecku ziemi tak biednej, że siebie się wstydzi:
dach nad głową, chleb, wodę i światło u powiek
i jeszcze coś, lecz tego prócz was nikt nie widzi.

[Spis treści](#)

* * * [W tej codziennej poniewierce...]

**W tej codziennej poniewierce
żyłem, spałem w cieniu wód,**

rozdawałem jak chleb - serce
i okrutnem głupstwa plótt.

Napatrzyłem się do woli
mędrcom, z których dziecko drwi,
głupkom, którzy sukmem dolin
do niebieskich idą drzwi.

Spotykałem mędrców w sadzie,
co na cichą życia gałąź
kładli ręce, jak się kładzie
głowę w smutku posiwiąta.

Z gniewu, z żalu, z opowieści
załamanych rąk - na znak,
że nie to się w pieśni mieści,
co oklasków zasiał mak -
będę pisał swoje pieśni.

[Spis treści](#)

W domu

Pod stopą trzeszczy lodu szkło,
z nieba na ziemię spada gwiazda
tam, dokąd by się szło i szło,
choć mi się sanna marzy jazda.

Po prawej ręce wioska śpi,
po lewej lampa w domu mruga,
a z przodu las - brunatny wilk
i żelaznego wiatru smuga.

W tym domu matka przy latarce
splata warkocze w noce dwie,
albo do krwi się raniąc w palce
szyje - i krew ciekącą ssie.

A ojciec cicho pokasłuje
i samosiejkę ćmi i ćmi,
a gdy jest wesół, przytupuje,
chodząc od drzwi do drzwi.

I tak, nim z nieba zjedzie wóz

**pomiędzy pół spizowy szelest,
ojcu i matce siwy mróz
zanurzy do dna skroń w popiele.**

[Spis treści](#)

Rozmowa serdeczna

**Kiedy się we mnie wszystko uspokoi,
stoczę się z krzesła pod zamknięte drzwi,
bo się po smutku, przyjaciele moi,
z głową na ziemi najwygodniej śpi.**

**Można się pośmiać, wypić także można,
na stole puste podskakuje szkło.
A z ogniem chodzi jesień nieostrożna
tam, dokąd by się na czworakach szło.**

**Siedzę na krześle i za siebie patrzę,
bo niewolnikiem przestał być mój kark,
a wielki aktor - zima, gra w teatrze
i ściera szminkę z naszych słonych warg.**

[Spis treści](#)

Jak się przed tobą wytłumaczę

**O, życie moje, nieprzytomne życie.
Chodzę wśród ludzi, których się dotyka
ustami, ręką, wzrokiem, wyobraźnią.
Czy wy mnie, ludzie, smutku oduczycie,
co we mnie rośnie, rośnie jak muzyka,
gdy bębny ziemi moje stopy drażnią?**

**Wciąż mi się zdaje, że już dawno jestem
tam, dokąd idę z podniesioną głową.
A przy mnie usta zaciska surowo
ojciec wpatrzony w miedzę pod butami
i twardej ręki niecierpliwym gestem
wskazuje niebo krążące nad nami.**

I cóż mu powiem? W oczy mu popatrzę,

schylę się nisko do rąk dostojęstwa,
a on pomyśli o miejskim teatrze,
gdzie ponoć uczą kłamliwej pokory,
i twarz odwróci od gestu błazeństwa,
i pójdzie siwą łąką na nieszpory.

Jak się przed tobą, ojcze, wytłumaczę
z różańca, który po ziarnku gubiłem
w ogromnym lesie, co się za mną czerni,
gdy na twe ręce tak pokornie patrzę,
jakbym roztrwoniał wszystko, co mi dałeś.
A łąką idą ukorzyć się wierni.

[Spis treści](#)

Oczekiwanie

W takie wieczory na nic się nie czeka,
słucha się dzwonka, co u sani brzęczy,
smaga się konie, biegnące z daleka
po horyzontu skrzypiącej obręczy.

Może to do nas jadą goście mili?
Przychodzi siostra, biorę ją za ręce
i tak jak jestem, w iskrach śniegu pędzę
do ludzi, których będziemy gościli.

Ale w dym mrozu odjeżdżają sanie,
przestrzeń po dzwonek zasypuje zima,
siostra mi kładzie lewą dłoń na ramię,
a w prawej moją zimną rękę trzyma.

I znów patrzymy, każde w swoim oknie,
na śnieg kudłaty, na rogate drzewa;
jeśli się palcem tej gałęzi dotknie,
do kotła studni suchy blask się wlewa.

Po co się martwić, głos twój nie wywoła
miłego chłopca na odległość żrenic.
Jeszcze wyjść można z krajobrazu koła,
ale nie można jego smutku zmienić.

Jeszcze się z wieńcem zjawią u nas goście,
zabębni zima i flet wrzaśnie ostro;

**a wy na czapkach pawie pióra stroszcicie,
a ty się ubierz w białą zamieć, siostrzo.**

**I znów stoimy, każde w swoim oknie,
z czołem na szybie, z nieruchomą twarzą;
może się zjawi, ręki twojej dotknie
i jego oczy policzki ci sparzą?**

[Spis treści](#)

Siostra

**W dalekiej wiosce, w siwym dymie
jest dom, a przy nim świecznik sosny.
Tobie jest biała noc na imię
i gorzka zieleń wiosny.**

**Biedna siostrzyczko, cichną drzewa
i śnieg podchodzi za kolana.
Tobie kukułka ciągle śpiewa
sen cienistego siana.**

**Z ogromnej ciszy, z takiej zorzy,
której mi nikt już nie podpowie,
idę, a ty mi drzwi otworzysz
i będę głaskał cię po głowie,**

**aż się pod ręką uspokoi
twój płacz i biedna twoja głowa
i wyjdzie chłopiec z ciemnych choin
twoje kolana ucałować.**

**A chłopca nie ma, ciemna rzeka
płynie i piach spod stóp ucieka.**

[Spis treści](#)

Pożegnanie

**Prócz kruchych powiek nic mnie nie zasłania
przed nadchodzącym śniegiem pożegnania.**

**Widać podwórze od podkówki mniejsze,
matkę u furtki z fartuchem przy twarzy
i dwa gołębie w bieli piór pewniejsze
od śniegu, którym iść się nie odważy.**

**Pożegnać przyjdę ostatni liść klonu,
skrzypiącą furtkę, jaskrawą biel śniegu
i dno doliny podobne do dzwonu,
gdzie mi ścielono słomę do noclegu.**

**Lecz jakież będzie nasze pożegnanie,
jeśli w źrenicach hałaśliwa zieleń
ogromnym lasem między nami stanie,
o jakież, matko, będzie pożegnanie?**

**Kto mnie tej nocy z płonącej jesieni
schyleniem głowy do ciebie przywoła
i słoną zorzę u okna zamieni
na dłoń głodzącą pokorną biel czoła?**

**Przyjdę do ciebie przez skrzypiący mróz,
stanę na progu z opuszczoną głową,
na ręce wezmę cię i będę niósł
do tej krainy, gdzie ludziom na nowo
podają uśmiech i w źrenicach zieleń,
aby móc nimi za siebie tak patrzeć,
jak patrzy w lasy niespokojne jeleń.**

[Spis treści](#)

Z mojego okna

**Nie moją rzeczą pijać miody z dzbanka,
przesiewać uśmiech przez wiatrak ukłonu,
jest tuż naprzeciw maleńka firanka
i ktoś, kto czeka oparty na ręce,
i ktoś, kto zdziera mosiężny płaszcz z klonu.
Cóż z tego, jeśli nie widać nic więcej.**

**Z oddechu, szeptu, westchnienia i miedzi
usypię ścieżkę przez studnie powietrza,
karła przy oknie postawię, niech śledzi
szelest jej sukien, ręce na podbródku.
Kiedyś, choć temu rozsądek zaprzecza,**

sam pod jej okno przyjdę po cichutku.

[Spis treści](#)

Przyjaciele

Janowi Jaźwiewowi

**Kończy się spokój w moim sercu,
odchodzą pierwsi przyjaciele
głośnego lasu, cichej wody.
Ostatni raz się z nimi dzielę
kurtką w zielonym chłodzie łąk.**

**Sam chodzę z głową podniesioną
w pochmurnym mieście, piję cień
za ciężki, aby mógł ramionom
służyć za płaszcz w gwałtownym blasku.**

**Są ludzie w lęku swym życzliwi,
gotowi unieść kapelusza
przed moim sercem, co ich dziwi
i ogładzonym chamstwem wzrusza.**

**Jeszcze kapryśną mam ochotę
iść po kolana w iskrach zbóż,
w obłok cuchnący końskim potem
wbić po rękojeść fiński nóż.**

**Jeśli przyjaciół mam w tym mieście,
to ich poznaję nie po burzy
klaszczących rąk, lecz po szeleście
powiek, gdy świt źrenice mruży.**

[Spis treści](#)

Emeryci

**Z łaskami chodzą emeryci
w starczym uśmiechu pogrzebani.
Uczesani, umyć,
gotowi stać się w każdej chwili**

**krzakiem jaśminu, gdzie ptak śpiewa.
I będą w sobie się dziwili
nasłuchującej lasu łani,
obłokom, jak dymiące drzewa.**

**Nad wodą siedzą emeryci.
Jak z rówieśnikiem mówią z rzeką.
W lęku liści ukryci
poprzez siebie idą daleko
i jeszcze dalej wokół siebie.
A z głębi rzeki patrzy na nich
Wielki Emeryt, na pogrzebie
celebrujący płacz barani.**

**U Boga Ojca emeryci
liczą weselne piórka pawi
i z piachu czyszczą Wielki Wóz.
Będą ubrani, będą syci,
Bóg, sam emeryt, nie zostawi
ich w wielki śnieg i w wielki mróz
bez melonika i bez chleba
na środku drogi, w polu nieba.**

[Spis treści](#)

Przyszedłem was pocieszyć

**Twarz moja pospolita,
sucha twarz apostoła,
z przepiórkowego żyta
wszystkie gwiazdy wywoła.**

**Wśród gwiazd będziecie siedzieć,
łamać się białym chlebem,
na ziemi, gdzie się dziegieć
miesza z nocą i niebem.**

**Pagórków siwe osły
weselne stoły niosą.
Lniane obrusy dolin
wybielone są rosą.**

**Żelazne moje ręce,
żelazo moich dłoni**

**przed jastrzębiami głodu
miski wasze zasłoni.**

**Nie patrzcie w moje oczy,
iskrzy się w nich zła zieleń.
Na półmiskach się toczy
jabłko, ryba i jelen.**

**Przyszedłem was nakarmić.
Twarz moja pospolita
będzie dla moich wnuków
w białym kamieniu bita.**

**Przyszedłem was pocieszyć,
choć nie ma pocieszenia.
Chodzi śnieg czarnym polem,
w martwych świątków nas zmienia.**

[Spis treści](#)

Łagodność

**A ja nie jestem objuczonym osłem.
Obok mnie płoną, jak obłoki, żyta.
W jednej koszuli z domu się wyniosłem,
gdzie zgrzebna strzecha zorzą jest poszyta.**

**Nie klnę najbliższych, za skąpstwo nie winię.
A jeśli kiedyś wyrosnę na pana,
będę im pasał obłoki jak świnię
węszące ryjem w łące po kolana.**

**Po słonej trawie, pod zielenią burzy
wejdę do lasu, wywiodę zwierzęta
i sarna liżąc moją twarz przymruży
żrenice, gdzie jest łagodność poczęta.**

**Wciąż patrzą na mnie oczy oliwkowe.
Odarta skóra na płocie się suszy.
Popiół się sypie na pokorną głowę,
w ciche żrenice jałowiec się kruszy.**

[Spis treści](#)

U mojej matki

A tam na wsi, u matki, osikowe polesie
osypuje się z ognia i liści.

Rzeka dudni przy progu, przytupują przyciesie,
jak kur jutrznia na dachu się czyści.

Matko, oczy podnoszę, na gałęzi śpi sowa,
patrzy na mnie i we mnie pohukuje okrutnie.
Na czworakach do ciebie iść zacznę od nowa
potrącając łokciami osikowe lutnie.

Nad twoim synem chmury, jak konie żałobne,
idą ciężko, po bokach im grają organy.
I tratują jak szkło twe radości drobne.
Pogania je garbus w pawie malowany.

[Spis treści](#)

Piosenka opuszczonego w miłości

Miłość jest moim dnem.
Stamtąd wychodzą gwiazdy,
przepiórki i księżycy
tropione lisim snem.

Tu się zrodził mój Bóg,
nocą, z mojego żebra,
na pocieszenie moje.
Przy jednym stole jadłem z nim
i miły był na stuk
porcelany i srebra.

Z naszej woli, rąk i myśli
był klon, rzeka, światło, ptak.
Każdy wiedział potajemnie:
między klonem, rzeką, światłem
ptak powoli się uściśli
w przeczuwany dawno znak.

Głos kramarza:

**Łapcie, ludzie, tego łotra,
co mu gnat podpira laska.
Czarcia sztuką, potajemnie
świętych wywiódł nam z obrazka.
Wykpił was i zadrwił ze mnie.**

Głos żebraka:

**Znikli święci spod kościoła,
próżno dziad o litość woła.**

Głos tłumu:

**Naszego Boga nam skradł.
Spalić go, oblać smołą!
Ogień strawi ciała koło,
woda połknie ognia ślad.**

Szydercze antidotum piosenki:

**Nadchodzi dzień. Mały mój Bóg
w słomianym kapeluszu, w gaciach,
wchodzi w przydrożny głóg
w podkościelnych postaciach.
Na czułość czekam jeszcze.
Chamstwo mego zenitu
pędzi kamienne deszcze
przez drobne proso świtu.
Leży martwy mój sokół,
lilia, jagnię i sad.
Ziemia pali się wokół,
kształt się gubi i ślad.**

[Spis treści](#)

Dziewczęta czekające na zwiastowanie

1. Archanioł

**Odrywa się od nieba,
od rzeki i od lasu
białego snu korona.
Spala się świeca,
gaśnie gwiazda,
lilia odmyka wnętrze.
Godzina umówiona.**

**A siwi cieśle w sadzie
z jagnięciem na ramieniu
drażą weselne kadzie
w gliny ciemnym milczeniu.**

2. Macierzyństwo

**Ośleple wzgórze ciała
odmyka się, bije blask.
Jaszczur, niedźwiedź i wilk
poruszają się w nas.**

**Krzyk jest traceniem ciała,
ogień poznaniem drzewa.
Nad ślepym wzgórzem gołąb
gałąź oliwną śpiewa.**

3. Jezioro

**Ludzie mówią: jezioro.
Ona: oliwna gałąź.
Idzie sekretną porą,
Jak iść matce przystało.
Ludzie mówili: suka.
Śpi mokre szczenię w płachcie.
Dzięcioł po lesie stuka.
Łódkę jezioru sprawcie.**

[Spis treści](#)

Północne bębny

Ludwikowi

**Ciemna nienawiść porusza się we mnie.
Nad głową lecą świszcząc białe ptaki.
Organy lasów, wracające znaki
ziemi i nieba nad ułomność czoła.
Kto przejdzie pierwszy przez milczenie wód,
ten mnie jak świątka ze snu pól wywoła.**

**Noce przed nami będą jak klasztory
pełne młodzieńców idących wśród pieśni.
W trawie świt stopą trącony szeleści**

**i widać piaskiem wybielony stół.
Siadam przy stole odepchnięty psalmem,
jak gdybym suknie i sandały zzuł.**

**Do moich dłoni chleb i nóż podejdzie,
dziecko do moich kolan się przytuli
i płaczem nazwie idących o kuli
cieniem kościołów, psią miłością bram.
Zdrów na umyśle i na ciele zdrów,
północne bębny krwi słowiańskiej znam.**

**A obok z twarzą ukrytą wśród dłoni
siedzi przyjaciel ocalony w smutku.
Blask pada z liści i pies po cichutku
zaczyna warczeć. Siedzący przy stole
wracają w siebie po kamienne maski.
Gwiazda i wapno świeci na twym czole.**

Spis treści

Królestwo

**Małe królestwo ciała
rządzi się w sobie samo.
Armia, jak goździk mała,
pod rąk sklepionych bramą
w płomykach słomy śpi.**

**I są w królestwie zamki
i w zamkach tych zwierciadła.
Miedź lodowata klamki
na ciała dno opadła.
Stoją zamknięte drzwi.**

**Czuję, że ktoś boleśnie
w zwierciadło nachylony
krzyczy do siebie we śnie
z jezior przeciwnej strony,
jakby pękała kra.**

**Nie pójdę, nie otworzę.
Boję się tego głosu.
Ktoś obok stoi z nożem
podniesionym do ciosu.**

Krzyk w nocy ciała trwa.

[Spis treści](#)

* * * [Schyleni w sobie wiekuiście...]

**Schyleni w sobie wiekuiście,
w ciepło zwierzęce nachyleni,
wierzymy w swoje z martwych przyjście,
idąc z przeciwnej nam przestrzeni.**

**A przestrzeń ślepa jest i chłodna,
jak z wód planeta wyciągnięta.
W niej zanurzeni głową do dna
wężymy w sobie jak zwierzęta
do smyczy tropu przywiązane.**

**Obok nas dobroduszość rzeczy
człapie jak śpiący koń u dyszla.
I sroka z pól jak z baśni skrzeczy
nadejście nocy, która wyszła
z nieszporu i basetli boru.**

[Spis treści](#)

Moje na śniegu sekretne pisanie (fragment)

4. Magdalena

**Szła jedwabiem osobnym
Magdalena przez pawie
po wiśniowe ręczniki
rozesłane na trawie.**

**Ale idąc na ukos
i na przełaz od piekła,
osobnego jedwabiu
dla swych stóp się wyrzekła.**

**Wtedy w sobie na węzeł
zawiązała krwi upał
i szła polem, przez które**

Pan purpurę rozsuptał.

**A gdy w górach na obłok
weszła, karmiąc jaszczura,
w mysie dróżki się boska
rozsuptała purpura.**

**Odtąd w żółtym jedwabiu
samotności zgubiona,
zwija drózek purpurę
na swych ramion wrzecziona.**

[Spis treści](#)

Budowanie baśni

***Wiadomość z radia. Mówi dziewczynka:
chciałabym być krową, bo krowy nie biją
i dają jej jeść.***

**Weszły w śnieg i w ciemność,
gdzie na łąkach wyszywanych
z długich łodyg mrozu,
wypasały się bawoły
wyprzęgnięte z jarzma lasu
i z Wielkiego Wozu.**

**Poprzez śnieg i ciemność
do bawolich uszu
naszeptaly dzieci siana
wigilijne stogi
i w polesie baśni weszły,
idąc przez bawole ucho
w pożyczonym od chochoła
ptasim kapeluszu.**

**Wieje śnieg i ciemność,
a one powoli
poprzez chrust w pochewkach pluszu
idą w ptasim kapeluszu,
bo zaledwie krowę śniły
wchodząc w sen bawoli.**

W śniegu i w ciemności

**dziecko śpi na sianie.
Kolędują dzień wesoły
przemienione dzieci w woły
przez ukrzyżowanie.**

[Spis treści](#)

Zapytali czemu

**Kołysali zboża i widzieli chleb,
budowali kościół - widzieli anioła,
ostrzyli żelazo i widzieli śmierć.
Lecz dopiero w wieku żubra i niedźwiedzia,
kiedy za grosz wszystkim grają pozytywki,
zapytali czemu:
kołysali zboża,
budowali kościół,
ostrzyli żelazo.**

**Siedzę razem z nimi i wiem, że są starzy.
Nie wie o tym zboże, kościół i żelazo.
Ostukują palcem toczący się chleb,
lecz jeśli bochenek nagle się rozchyli,
niewiedzący w sobie, z rękami na twarzy
zapytają czemu:
rozłamali chleb
i ujrzeli anioła
karmiącego śmierć.**

[Spis treści](#)

Szczęśliwi

**Jak niedźwiedź ich nagość prostacka
przetoczyła się dymiąc
przez wiosenne pasieki.
Potłuczone są lustra,
sprzętów jasna powierzchnia
pociemniała, jak obłok
oderwany od rzeki.**

**Ale jeszcze za ścianą
skrobią mysie pazurki
mrok, a popiół ich listów
na dno wody zsypany
drażą ślepe jaszczurki.**

**Wtedy okna na przestrzał
otwierają synowie.
Słońce wchodzi do sprzętów,
chrobot cichnie za ścianą.
I szczęśliwi są wszyscy,
jakby kota na blachę
posadzili przed chwilą
i psa bili po głowie.**

[Spis treści](#)

Nazywanie

**Mówię o sobie - jabłoń
i wiem, że nie zakwitnę.**

**Po rozchylone usta,
jak po gliniany brzeg,
sączy się we mnie złoto,
abym odchodząc w czerwień,
zechciał nim spryskać sad.**

**Mówię o sobie - owoc
i czuję, że po nocach
ktoś kijem we mnie rzuca,
jak w wiejski sad.**

**A kiedy nic nie mówię
i wiem o sobie tyle,
ile do jutrzni uszedł piec,
wtedy mi rajskie jabłko
przez kogo ugryzione
niesie na grzbiecie jeź.**

[Spis treści](#)

Wigilijne trzody

**Nie patrzę psom w źrenice,
nie sieję w polu maku
i nie dotykam wody.**

**Czarne są moje ręce
i złe są moje oczy.
Pasterze przebudzeni
u wigilijnej trzody
widzieli: wchodził we mnie
ów starszy pan we fraku.**

**Dom mój omija obłok,
a nocą nawet mysz
nie rusza się za ścianą.
Przyszli sąsiedzi, z budy
zabrali psa, a przestrzeń,
wyjąca stromo po nim,
aż do nieba zabili
tarcicami na krzyż.**

**A wtedy przez wykusze
i biskupie fiolety,
niosąc jabłka i miód,
weszły niby ogródki
ich szeroko grodzone
na fiszbinach kobiety.**

**Czerwień jabłek podają
śpiącym we mnie buhajom.
Do upału miód cedzą
wyćwiczoną krwi wiedzą.**

**I tak długa w ogródkach
ich spódnic błądziłem,
że się ze mnie tabaka
osypała już prawie,
kiedy pan mój nadszedł
na podobnej wałachom
chromającym w sen - ławie.**

**Potoczyły się jabłka
ode mnie do pana.
Biała topiel rozchyła
szeroko kolana.**

**Tak mój dom się wychyla
jabłoniemi na wschód,
gdzie wigilijne trzody
na kolanach pasterzy
zamiast jagniąt, jaszczury
rodzą z ognia i wód.**

**Nie patrzę psom w źrenice,
nie sieję w polu maku.
Dotykam tylko wody.
Wtedy wychodzi ze mnie
ów starszy pan we fraku,
zabiera jabłka, pije miód,
zdejmuje frak i maskę.
I znowu jestem młody
i w łapciach schodzę z gór
paść wigilijne trzody.**

[Spis treści](#)

Zaręczyny

**Piękne damy na wieżach
ufne w pawi obronę,
opuszczają na sznurach
mosty - suknie zwodzone.**

**I obnaża się wszystko
od czerwieni po ave.
Przeto święci odchodzą
w drewna requiem kulawe.**

**A my, żeśmy czekali,
przez sekretne jedwabie
do ich ciała giętego
z barokowych metali
podjeżdżamy powoli
mokrądlami na żabie.**

**I zaczyna się ciała
próbowanie od śniegu
przez tarninę do wiśni.
Zapytajcie, bo wiedzą**

**owcze skóry noclegu,
kogo macie na myśli.**

[Spis treści](#)

Ballada o bożym darze

Kazimierzowi Wyce

1

**I przyszli do nas.
Wywołani z boru
świadczą się jabłkiem,
koźłem i sokołem.**

**Miło nam poznać, witać miło
ziomków zrodzonych pod kobyłą.**

**Powiedz im, Mario,
ty im, Janie, powiedz,
że tej nocy nam zwiastował
koźlątko jałowiec.**

**Siądźcie z nami, bracia mili,
zbliża się wieczerza.
Gdy drużyna się posili,
pójdzie szukać zwierza.**

2

**Twarde są uda jeźdźców,
a pod skórą koni
słodkie jabłka jabłkowicie
stronią od jabłoni.**

**Jeźdźcy jadą i milczą,
a że są przy włóczni,
wilkołakiem przestrzeń wilczą
jątrzą aż do jutrzni.**

**Nagle im się w krzewie krzewi
cietrzew i poroże
i wynieśli jeźdźcy z boru**

boży dar na światło boże.

3

**Odeszli od nas.
Bór i woda wokół.
Jabłko z naszych dłoni
wydziobuje sokół.**

**A my zapatrzeni
w bór, obmyci w wodzie,
nie wiemy, że kozieł
plecy nasze bodzie.**

[Spis treści](#)

Macierzyństwo

**Sekretnie upiłem z tej butli
i jestem z tobą, Dawidzie,
oprawiony w latawce.
Wasze brzuchy drewniane,
Adelajdo, Rozyno,
nie zakwitną i jabłoń
do zmierzchu zasypie
proboszcza na ławce.**

**Między bielą i zmierzchem
przebiegnie Sulamit,
jelenie o tarcze
miedziane uderzą.**

**Pęknie drewno, król Dawid
roзда wódkę żołnierzom,
i poleje się mleko
na koźląt aksamit.**

[Spis treści](#)

A w domu naszym

Myśmy płakali i północne wody

wydane były nam na pocieszenie.
A kiedy przyjdzie nam kiedyś ochota,
stanie się paproć i kamienna sól.
Bliski nam mężu i małżonko Lota,
od rybiej głowy psują się topiele
i cuchnie wapnem z rozkopanych pól.

A w domu naszym jest proste naczynie,
skąd jedzą dzieci i jedzą zwierzęta.
A nie dlatego, że jesteśmy biedni.
Zmarli upadli pod weselny stół
i jeszcze o nich mówią: porcelana,
i rąk ich światło na ściemniały srebrze.
I nasza pamięć, jak czerwone jabłko
przed dziećmi w skrzyni weselnej zamknięta,
jest naszym zmarłym po trzykroć wydana.

[Spis treści](#)

Litania

Matce

Spośród wielu jedwabów
wybierano osobny
twego ciała podbiał.

Ale zanim w tobie
na uchylenie źródeł
ptaki obniżono,
a latu poza tobą
ułożono imię
z imion wszystkich traw;

ciebie nazywała
od wody do pól,
od jabłoni do łani
na języki litanii
rozsypana sól.

[Spis treści](#)

Portret macierzyński

**Kobiety - worki pytlowanej mąki,
kobiety - wiązki wyschniętej tarniny,
rodzą dzieci pod brzuchem osiołka
w Betlejem, przy lampie naftowej w Betlejem.**

**W obcych krajach trzej królowie,
pawi ogon - kolęda,
na trzech krosnach złotogłowie,
hej kolęda, przęda.**

**Kobiety chroszczą wewnątrz burzy proso,
kobiety bielą w ługu deszczu len.
Drewnianego ptaszka Józefowie niosą
i kołyszą stopą kołyskę przez sen.**

**Prawie w krajach trzech siodłają,
kolęda - czerwoniutkie sukno,
trzej królowie przybywają.
Hej kolędę ludkowie
na dudach im utną.**

**Kobiety patrzą na dziewczęcą rutę,
kobiety lubczyk świętojański studzą.
Józefowie przyciupują motykami smutek
z biblijnego słonka za sąsiednią miedzą.**

**Trzej królowie przyjechali,
kolęda - zmierzchy płowe,
z dwóch tysięcy skrzyń rozdali
broń i buty juchtowe,
hej kolęda, hej.**

[Spis treści](#)

Portret szpitalny

**Stara kobieta leży w łóżku
stara kobieta jest w szpitalu.
Po raz siódmy z owoców
rozwiązuje się sad,
a koń w stajni zwrócony
ciemnym wnętrzem do owsa**

**słucha łąki zwiezionej
w las liściasty stodoły.**

**Stara kobieta leży w łóżku,
stara kobieta jest w szpitalu.
Po niebie chodzi chlor,
po wodzie chodzi nikiel,
po ludziach chodzi anioł
w gipsowej krynolinie.**

**Stara kobieta leży w łóżku,
stara kobieta jest w szpitalu.
A w domu z wiadra jej odbiciem woda
patrzy na kozę ubraną przez wnuczkę
w jej weselny welon.**

**Stara kobieta jest w szpitalu,
stara kobieta siedzi w łóżku.
Z kądzieli, której ciągle nam ubywa
między prętami łóżka szydełkuje
jabłoń i konia, i kozę i psa.**

**Stara kobieta jest w szpitalu,
stara kobieta siedzi w łóżku.
Po raz ósmy o zmierzchu
koziorożce zapładniają sad
a koń w stajni zwrócony
jasnym wnętrzem do łąki
słucha leśnych szelestów
pączkującej stodoły.**

**Stara kobieta leży w łóżku,
stara kobieta jest w szpitalu.**

[Spis treści](#)

Autoportret serdeczny

**Wszystko jest we mnie wymyślone:
filozofia octu i filozofia żółci.
Śpię obok siebie jak obok kamienia,
któremu śnią się upierzone wody.
Nie żyłem ze sobą, nie będę żył ze sobą.
Żyłem i żyję przeciw sobie**

**u ludzi, którzy przystają w mym wnętrzu,
aby poprawić węzełek krawata,
i u paznokci obciąć skórkę.**

**Wszystko, co we mnie zakazane,
jest zakazane i u ciebie, matko.**

**Ale stąd jeszcze nie większa pociecha
niż z zabijania o rodzinną jabłoń
nad podziw suto oszczenionych psiąt.**

**Ale poprawiam w swoim ciemnym wnętrzu
tak delikatnie, jak umiem najlepiej,
twoją widoczną przez asparagus twarz.
I to jest wszystko, co chciałbym uczynić,
aby mnie z liści orzechowych deszczu
wywoływano nie czulej od psa.**

[Spis treści](#)

Kolęda miłośnika lubego

1

**Słodki miłośnik: sad pasieka
trawa garściami rozrzucana
na wiatr na wodę na gołobie
Słodki miłośnik się narodził
twarz jego szyja brzuch i uda
w agrestu w wiśni ukąszeniach**

**Słodki miłośnik syn prałata
książęcej służki kruchty zwierząt
uciekających przed łąsacą
w roślinny zamysł archanioła
leży pomiędzy sianem sadem
z córką sołtysa z żoną wójta
w nagości ich się czai owoc**

**Słodki miłośnik po nim płyną
listki brzozowe kalinowe
pod zamek płyną tam księżniczka
zabiera wodzie listki zwija
w żuki w pająki karmi nimi**

cietrzewia w księciu chowanego

**Służkom konika przemyślnego
każe osiodłać puścić każe
przez bór przez wzgórze przez dolinę
aby jej przyniósł miłośnika
w szyję i w brzuch i w twarde uda
do czarnych wiśni kąsanego**

2

**Z kościanym nożem z podpłomykiem
doliną wzgórzem i doliną
jedzie miłośnik dzikie jabłka
zrywa próbuje rzuca w wodę
przez piach do złota nadgryzioną**

**Jedzie miłośnik głodny zsiada
wyjmuje nóż kościany ścina
dynię słonecznik kukurydzę
zabija ptaka z jego wnętrza
wyjmuje gwiazdę prosa piasku
zawija ptaka w glinę w ogień**

**Syty miłośnik siedzi w trawie
gryzie słonecznik kukurydzę
patrzy na kopiec z pierza z kości
przymyka oczy w jego głowie
dolina wzgórze i dolina
dostają skrzydeł ulatują**

**Drzemie miłośnik a w nim zamek
wieża księżniczka dym księżniczka
w strzałach w tatarach w leśnym ptaku
wyjętym z gliny rozłamany
na pióra mięso i na kości**

**Pędzi miłośnik wzgórzem widzi
między uszami konia wieżę
pod kopytami konia słyszy
zwozdzony mostek jedwab sukni
na długich udach rozdzierany**

**Doliną pędzi przez łeb koński
widzi wieżyczkę zamek wodę
w listkach brzozowych kalinowych**

doliną wzgórzem i doliną
pędzi nie widzi i nie słyszy
Cietrzewia w księżcu wrzeszczącego
a tylko słyszy miłośnika
w szyję w brzuch w uda w szyję w uda
do czarnych wiśni kąsanego

[Spis treści](#)

Płaczący koń

Marianowi Grześczakowi

**Koń się rozplakał Był już wieczór
Zboże za domem ułożone w stóg
świeciło iskry z niego szły
że z lekkim sercem ciężko było wejść
pod wysuszony na upale dach**

**Koń się rozplakał Kto to spostrzegł nie wiem
Cała rodzina zerwała się z ganku
wbiegła pod sad gdzie wsparty o płot
plakał nasz koń**

**I całowano konia w nozdrza
zaplatano mu w grzywę pawie pióra wstążki
podtykano pod wargi owies koniczynę
ktoś mu nawet grzechotkę przyniósł ale koń
nie chciał się bawić łbem potrzasał plakał**

**Wtedy zaczęto śpiewać psalmy
wojenne pieśni Próbowano
podejść do konia w rogatywce
w bydlęcej skórze Dżyngis-chana
ale koń plakał stojąc po pęciny
w zwierzęcych łzach**

**I plakał jeszcze kiedy wszyscy
na rękach nieśli go śpiewali
i jak chorego pierzynami
opatulali z wszystkich stron**

**Koń się rozplakał Za nim stóg
o sad się czochrał sypał owies**

zwierzęco rżał

[Spis treści](#)

Kochankowie

Po tamtej stronie wody
kobiety na kamieniu
rozcierają pszenicę
piorą suknie sukienki

a po tej stronie wody
ryba słońce połyka
skrawkiem nieba koń niesie
jeźdźca z dzidą u siodła

Bo tam się pewnie jeszcze
dzieci rodzą na sianie
i majową gałązką
śpią staruszki przy dzbanie

Ale my tam przyjdziemy
z mieczem sznurem u pasa
i przez wodę przepchamy
drabiniaste wozy

I pościnamy dzbany
i staruszki przy dzbanach
psom łapy połamiemy
i wrzucimy do studni

Tylko chłopców dorodnych
malwy lilie różyczki
do miecza przywiążemy
i w drabiniastych wozach
snopek po snopku ułożymy

I będą z nich żołnierze
parobkowie od gnoju
malwy lilie różyczki
kochankowie płodni

[Spis treści](#)

Wielki widok na szyję

**Od potylicy aż do obojczyków
dla pocałunków obnażona szyja
Pije z niej gołąb
drzemie na niej gronostaj
przez jej skórę prześwieca
złote dno rzeki bóg**

**Będzie w dłonie ujęta
na niej będzie spisane
dziesięcioro przykazań
dla niej będą zasiane
pod sznur jeden konopie**

[Spis treści](#)

Wesele

**Do widnokresu zbliża się słońce
do widnokresu zbliża się mrówka
Mrówka jest szybsza Wchodzi na słońce
Jest większa od słońca
Jej cień pada na zboża ścięte kosą
Śpi snopek na snopku chłop
obok chłopca śpi wół
U jego złotych nozdrzy
pulsuje rzeka
sen
A koguty koguty
śpiewają o jutrzni
Pazurami rozgrzebują słońce
ze słońca wydziobują mrówkę
Chłop zrywa się ze snopka
ze snu zrywa się snopek
Pierwszy idzie do księdza
drugi idzie do młyna
Pierwszy przez mirt prowadzi żonę
drugi na plecach niesie kołacz**

Budzi się wół

**na złotych nozdrzach trąbi
W białej polce od rdzenia
rozkręca się jabłoń
Wesele wesele**

[Spis treści](#)

Okolica

**Z tej okolicy Bóg się wyprowadził
Jest jeszcze proboszcz
jest kościół
są wierni
obrazy święte zatopione w rzece
Przez nie pstrąg skacze
a ich wizerunek
zaciera łosoś ikrą
tą zorzą pośmiertną**

**A kto tak mówi
kto mówi
do świętych
do siebie
do proboszcza
aniola
wstępującego w zorzę
w rozwożony gnój**

**Kto mówi z rzeki
z tej zorzy
z tej ryby
przebitej nożem
zadźganej widłami
narysowanej na piasku
laska apostolską
żebraczym kijem
pastorałem**

**Kto mówi z tego znaku
całego w rybiej łusce
zadźganej widłami
kto mówi tak jakby czytał z Biblii
żywot umarły**

**od gwiazdy w Betlejem
po krzyż na Golgocie.**

**Od Chrystusa wcześniej
Judasz się poczyna
W jego pocałunkach
cała okolica**

**I tylko z jabłkiem w zębach
w ślubnym welonie klacz przepływa rzekę
Na drugim brzegu ogier rży
Skulone w chruście źrebię
z bożego palca ssie**

[Spis treści](#)

Rzeka

**Na rzece lód pęka w szwach
sinieje biała rana wody
Kobiety piorą w niej
suknie welony
mirt pieluchy**

**Łoziną pachnie rana wody
Kościelny topi w niej
jak gołębicę sygnaturkę
Goi się rana W alleluja
zmarłych powstaje
ciało rzeki**

**W jej usta cierpkie
od jagód od pogaństwa
kościelny wrzuca Biblię
Rzeka się krztusi
rzeka wypłuwa ość**

**W jej ciele raj
Adam i Ewa
jabłko i miecz**

**W jej ranie dziecko
wyjęte z ramion
z ciała z kołyski**

wrzucone z brzegu

**W jej ranie dziecko
kocię psiak
Kamień u szyi
Raj**

[Spis treści](#)

Bramy czułości

**Bramy czułości One się otworzą
Przyjmą nas ręce bezimienne
z ptakiem powieką zasłoniętym
z drzewem trzymanym oburącz za skrzydło**

**A wtedy westchnie w złotej trawie snu
owoc i drzewo o dzikiego ptaka
w jutrzni podwyższone I zwierzę z głową
podobną planecie rozerwie nagle
zastawione w sobie sidła naszej krwi
psalmu i rozsądku**

**W środku zostaje to co wymyślone
nóż oszczep strzelba zsypane na kopiec
ku czci plemienia świecącego w nocy
jak biała kreda trzymana w kominie**

[Spis treści](#)

Psalm o wodach czystych

**Wody są czyste Piórko po nich pływa
Bielsze od żalu po straconym maju
Przez jego witki drobniejsze niż sen
oczy nie widząc patrzą i kochają**

**Piasek od piórka bielszy i od żalu
księgę rodzaju na piasku spisana
pismem o którym mówi się tajemnie
że jest odwiecznie jątrzącą się rana**

**Wody są czyste Gaśnie w nich planeta
i gasną pod nią poczęte zwierzęta
i wiary gasną jako ten dmuchawiec
i o nich tylko ślepy kret pamięta**

**Ślepy jak chłopiec co ubiegłej wiosny
nie wiedząc o tym odszedł w traw litanie
Wody są czyste Modlą się za chłopca
A my o zmierzchu pomódlmy się za nie**

[Spis treści](#)

Psalm dziecinny

**Dzieciństwo moje szło przez pola z psem
Pies naszczekiwał i z królestwa zboża
uciekał anioł nagi jak rówieśnik
skaczący z wierzby w leśne siano rzeki**

**Tuż za aniołem uciekały ptaki
i dzika świnia i jej sen bagienny
i parę witek jutrzni połamanej
przez myszkujących za ptakami chłopców**

**Psa uwiązałem na skraju królestwa
i rozgarniając jego sen rękami
szedłem do ojca ażeby mu pomóc
dogadać się z ludem o ten pierwszy chleb
A wtedy jeszcze oprócz rówieśników
wchodzących w rzekę znikających w sianie
i rówieśnicy która mnie ciągała
na inne siano bo jej ciało inne
znałem do bólu w spiczastych kolanach
żytniego ludu narzeczę niewinne**

[Spis treści](#)

Psalm kolędowy

**Kochał cię będę miłował cię będę
jako nikt jeszcze nie był miłowany**

**Niosą ci niosą dziecko przez kolędę
Topnieje we mnie niby wosk poganin**

**Idą zwierzęta kołysząc się we śnie
Z ich snu wyjęta jak grot z żywej rany
na progu naszym jawi się kołyska
Już trzecią dobę mysz w kącie truchleje
i trzecią dobę babka jedząc wiśnie
kamień do twoich sinych ust przyciska**

**Będę cię kochał miłował cię będę
jako nikt jeszcze nie był miłowany
Niosę i niosę osła przez kolędę
olejkiem jego namaszczając rany**

**A kiedy osioł zdjęty z ramion klęknie
i pyskiem sięgnie po siano w kołysce
nie wiedząc o tym co się stało w sianie
w tę noc po trzykroć z kukułką i sową
na grzbiet mu skoczę dźgnę nożem pod żebra
i przez kolędy spiesząc się najbliższe
owo cesarstwo hej cesarstwo owo
napadnę we śnie i śmiertelnie zranię**

[Spis treści](#)

Psalm wielkopostny

**Na krośnie białym i na czarnym krośnie
tkana pomiędzy mną i tobą zgoda
Chleb twój jęczmienny w moim gardle rośnie
i w młyński kamień przemienia się woda**

**Dłoń moja w bok twój otwarty na wieki
po łokieć weszła Nie rzekłeś to boli
Wyjmij mi łotra spod lewej powieki
wyjmij lub zetnij z nim czubek topoli**

**Na twoich gwoździach furtka w płocie trzaska
ilekroć biegnę na jawie lub we śnie
do Magdaleny Bieli się jej łaska
i bielą piersi wezbrane przedwcześnie**

Synowie moi dojadając jagnię

**rzucają kości psu ślepeму prawie
On do nóg twoich doczołgać się pragnie
topiony za to co Wielkanoc w stawie**

**Tylko dla niego gdy przez wieś się wlecze
z cegłą u szyi zmartwychwstały nagle
zalewam woskiem tve rany człowiecze
wiążąc do ciała przybitego żagle**

[Spis treści](#)

Psalm rajski

**Złoci się nagie pod jabłonią ciało
Z dwóch piersi owoc do kolan się toczy
W dzieciństwie moim jeszcze raz się stało
to co widziały traw i zwierząt oczy**

**Odtąd chodziłem na jabłonie nocą
z nożem siekierą powrozem i piłą
żeby zobaczyć jak drzewa dygocą
żeby się wnukom o ich rzezi śniło**

**A gdy spod ściętych w parafii jabłoni
Adam i Ewa w zboża się wynieśli
niby Bóg z niebios pisywałem do nich
piekielnym jadem przepojone pieśni**

**I aż do wojny wspierając anioła
nosiłem za nim miecz większy ode mnie
Dziś Chrystus za wsią rozstrzelany woła
daremnie synku aniele daremnie**

**Daremnie Drutem kolczastym związany
leży w okopie ten archanioł dziki
Ewa posiała proso w jego rany
Adam miecz jego przekuł na werbliki**

**Złoci się nagie pod jabłonią ciało
Z dwóch piersi owoc do kolan się toczy
Stało się w zbożu pod jabłonią stało
Zakryjcie trawom i zwierzętom oczy**

[Spis treści](#)

Psalm macierzyński

**Matka na progu siedzi z dzieckiem
kobieta w izbie siedzi z kukłą
Z ich piersi w zmierzchu obnażonych
synek i synek z drewna ssie**

**Zasypia ciało całowane
i całowane drewno śpi
Matce dla synka śni się berło
kobiecie śni się jabłko złote**

**I rośnie synek w synku Bóg,
i rośnie drewno w drewnie krzyż
Berło i złote jabłko w skrzyni
gdzie w pszczelim wosku Herod śpi**

**A gdy na drewnie śnieg i sokół
a w synku mróz i cierń i cyna
dwaj chłopcy z kroplą mleka w ustach
idą do skrzyni z młotkiem z dłutem**

**I z jabłkiem z berłem po kołędzie
z domu do domu idzie król
Matka dla synka suknie przędzie
kobieta w drewno sypie sól**

[Spis treści](#)

Psalm gościnny

**Do domu mego wchodzi wół
Bądź pozdrowiony u mnie wole
Pozwól ażebym buty zzuł
i bosy gościł cię przy stole**

**A zanim wargą dotkniesz siana
i wody w wiadrze słonej szczodrze
pozwól mi objąć swe kolana
i maścią natrzeć ranę w biodrze**

A gdy się najesz już do syta

**i westchniesz wchodząc głębiej w krzesło
będziemy głaskać swe kopyta
że się nam na nich tyle przeszło**

**Przy moim stole drzemie wół
Na stole ziarno pług i oścień
Pozwól się wole objąć wpół
pókiś mi bratem jest i gościem**

**A później jarzmo ci zarzucę
i dźgając w bok wywiodę w pole
i każdą skibę krok swój każdy
na twojej skórze spiszę wole**

**Abyś usłyszał gdy się z nóg
na zaoraną zwalisz ziemię
jak z twojej skóry czyta wnuk
imię Adama i Dawida
i imię Ewy rodzicielki
karmiącej obok z dwojga piersi
to w zmierzchu i to w jutrzni plemię**

[Spis treści](#)

Psalm braterski

**Matko Naturo słuگو nasza boża
zostaw nam z broni białą broń rozsądku
i spraw by syn nasz podchodząc do noża
z rzeczy śmiertelnych pierwsze ujrzał jabłko
jako widziano jabłko na początku**

**A gdy u kolan złożysz mu łaskawie
jagnię na oślep szukające mleka
spraw aby myślał o porannej trawie
skąd Bóg spłoszony przez psiarnię ucieka**

**A kiedy zaśnie i Bóg go napadnie
jak u nas głupka napadł tego lata
daj jego bratu takie samo jagnię
lub z piersi wyjmij mu ten kamień**

Brata

[Spis treści](#)

Psalm o czosnku i chlebie

**Słucham cię matko słucham
I pierworodna jabłoń
rodzi Pasyjki rzewne
A tu żyto skosili Z żyta
niosą złotego króla
i tuż za nim nagą niosą królownę**

**Oni tam się kochali Oni
Żytnim chlebem i ciałem
pachnie polny kościółek
Aby cię unieść matko
nad stół z czosnkiem i chlebem
aniołom z naszej szopy
po skrzydle odłamałem**

**Słucham cię matko słucham
Z rozbitej głowy Abła
przez czarne pole Jordan
katowskim suknem płynie
W szopie z berłem na ustach
rodzi dziecko królowna
Wysmagajcież je witką
do chłopskości w leszczynie**

**I ożeńcie tych dwoje
wyniesionych spod żniwa
Aniołom z naszej szopy
ostatnie skrzydła złamię
Niech im jako i tobie
uniesionej nad stołem
chleba z czosnkiem przybywa**

[Spis treści](#)

Psalm o królownie

**Ojczy nasz z drewna nogo z drewna
i ty drewniana lasko ślepca
Pod zorzą naga śpi królowna**

Jej sen zraniony rzeniem żrebca

**Prowadź nas do niej wiara nasza
gipsowych nóg i protez pełna
A widać widać jest z poddasza
że złoci się jej seksu wełna**

**A kiedy przystaniemy nad nią
syci nagości jej i zorzy
od której szpik i w martwym cierpnie
drewniane nogi z nas opadną
i ona budząc się otworzy
maje ciągnące miody w sierpnie**

**Niechże na zawsze się pomyli
ułomność nasza z jej nagością
Śni się żrebcowi raj kobyli
Zorzy za lasem siano moszczą**

[Spis treści](#)

Psalm o psiej radości

**Suka się szczeni i szczenięta
o dziką jabłoń się zabija
Widzi to z wiadra ryba śnięta
widzi spod noża kurza szyja**

**A jabłoń kwitnąć na psim ścierwie
nie wyje w nocy i nie szczeka
Jabłko jesienią człowiek zerwie
słodsze od suczej kropli mleka**

**Niby car z jabłkiem siądzie w sadzie
patrzac jak nad nim wszechświat błyska
i suka łeb u stóp mu kładzie
i sen po kropli ścieka z listka**

**Rzuci to jabłko tę planetę
świecącą w nocy jak psie oczy
a ono skomlać do psiej budy
po mokrej trawie się potoczy**

A kiedy rano czubkiem buta

wykopie śpiącą sukę z budy
ujrzy jak z jej wymienia mleko
ssie popiskując wilczek rudy

[Spis treści](#)

Psalm miłosierny

Cichnie w pijawkach boże ciało
po krzyżu cieknie łza woskowa
z glinianki szczenię zaskomlało
szarą sól rzeki liże krowa

Za wsią za trawą za pasieką
dzieją się nasze kmiece dzieje
Zamknijcie oczy Pod powieką
od miłosierdzia łotr truchleje

Pieczeńć na usta wosk na trawy
na wody cichsze od snu proso
Psa wyjącego bo kulawy
w żywą od much gnojówkę niosą

A niechże niosą niech utopiają
jeśli psio każda trawka wyje
Cedzi się z psiego ścierwa łopian
włochatym mlekiem nam po szyję

Pij Ablu bracie mój to mleko
napij się bracie mój Kainie
dopóki pies na budzie szczeka
i środkiem budy rzeka płynie

[Spis treści](#)

Psalm o wierze i miłości

O usta usta ciągle się modlące
Śpi anioł cegły szkła tynku i papy
i nagie ciało śni się sennie łące
i miód i z miodu wyciągane łapy

**O tym śpiewają senni robotnicy
o tym a jakby śpiewali na przekór
przebitej młotem na łąkę ulicy
na szkło i w wapnie wygaszony wieczór**

**Komu śpiewają oni na dwa głosy
komu śpiewają łąka się domyśla
kielnia pion młotek i kropelka rosy
kapiąca w pełne tynku koromysła**

**O czym śpiewają wspominając w pieśni
psa krowę owies sypiący się w rzekę
srebrną konnicą która się nam prześni
nim dom jak rana wejdzie pod powiekę**

**Komu i o czym żaląc się śpiewają
że miłość wiara są jako dmuchawiec
i maj wtulony w koniczynę w maju
nie chce się za nas bratersko wykrwawić**

[Spis treści](#)

Psalm o pestkach

**Położ mi nóż na oczy
na język żółć króliczą
ślepną moje źrenice
uszy moje nie słyszą**

**Odprowadź moją drogę
choć za kościół za las
dla tych co chodzić mogą
będzie droga jak znalazł**

**Ukrzyżuj mego Boga
a łotrom połam nogi
może się przy nich łapa
przeżegna pies ubogi**

**Zetnij siekierą jabłoń
i Ewę zabij pod nią
niech się z kamieniem kamień
zejdzie i niech się płodzą**

**Tylko ręki nie wyjmuj
spod mojej głowy we śnie
kiedy dzień po dniu wrasta
kością pestki w czereśnie**

[Spis treści](#)

Psalm nie wiem

**Nie wiem nie wiem o trawie
będę ci śpiewał o niej
póki się nie dopasą
do jutrzni kare konie
o wodzie wiem że płynie
dumnie przez wszystkie pieśni
aż się tobie wisienka
wiśnia po wiśni prześni**

**Nie wiem nie wiem o trwodze
będę cię bronił przed nią
aż mi łokcie zdrętwieją
i kostki palców zbledną
o wronie wiem że dziobie
na kość zmarznięte łajno
dopóki pierwszy listek
nie wzejdzie pocztą tajną**

**Nie wiem nie wiem o maku
w nim ci buduję zamek
gdzie przed pięć luster wiedzie
trzysta sześćdziesiąt klamek
o lustrze wiem że patrzy
twarzą dawniej nam znaną
i że pająk ją chwyta
w sieć coraz gęstsza rano**

[Spis treści](#)

Psalm zaręczynowy

Kocham cię rzekła biała koniczyna

**kocham cię rzekła koniczynie kosa
Napij się ze mną porannego wina
wypij do kropli majowe niebios**

**A po tym pieścić będziemy się czule
i zwierzać słodsze od snu tajemnice
i wchodzić w miodem zakapane ule
i dawno zmarłe ujeżdżać konnice**

**A kiedy lepcy od rosy i miodu
wrócimy znowu w uchyloną zorzę
ty się przytulisz do mojego chłodu
ja się w śnie twoim dziewiczym położę**

**I szepnie ziele i trawa po trawie
pająk po żuku i pszczoła po trzmielu
że ci pierścionek już niedługo sprawię
a ty mi zemrzesz zaraz po weselu**

**Czemu truchlejesz biała koniczyno
i ślubne suknie zrzucając uciekasz
To miód tak szumi i poranne wino
i nikt prócz trawy psiej na nas nie szczeka**

[Spis treści](#)

Psalm brzozowy

**Całowana w usta brzozo
matko w oczy całowana
tobie sen trawiasty wiozą
tobie dzwon skoszony siana**

**A ta jutrznia co się kłosi
i ta zorza która kwitnie
przez dzień cały chodzi po wsi
i na chrzciny sprasza żytnie**

**Bo tam matko obok brzozy
i tam brzozo obok matki
skośnooki synek trwoży
twoich córek jedwab gładki**

Mleczne zęby wbił po dziąsła

**w dzwonne piersi w sen pod korą
i krainą tą potrząsa
nieśmiertelnie na step chorą**

**Na buzdygan i na berło
na krzyż rzymski i na krym
i na końskie w stepie ścierwo
i z ludzkiego ciała dym**

[Spis treści](#)

Psalm o chlebie

**Mówię do chleba bracie
do okruszyny siostro
mówię do chleba ojczy
do okruszyny matko**

**Rzucam za siebie zielenie
na rzekę rzucam siemię
na las sokole pióro
Na chlebie kładę dłoń**

**Mówię do chleba mówię
na jawie i przez sen
Mówię do chleba ojczy
mówię do chleba matko**

**A ty do niego z nożem
a ty do niego z kosą
Z tchawicy dech uchodzi
z tętnicy tryska krew**

**A ty w niego motyką
i szablą w białe czoło
pszenny rycerzu bracie
żytnia kapłanko siostro**

**A ty w niego kamieniem
buławą w same usta
marszałku polny ojczy
matko żniwna królowo**

Zjadam cię zjadam ojczy

**łamię twe ciało matko
w twe plecy wbijam nóż
niewinna siostró bracie**

[Spis treści](#)

Psalm wiosenny

**Rybo wmarznięta w lód gawronie
wydziobujący ją zawzięcie
dla was pod lodem wzdęte konie
płyną jak żagle na okręcie
jeszcze dzień jeden tydzień jeszcze
a końskie ścierwo wzdęte w żagle
zielonym od robaków deszczem
na ucztę waszą się rozpadnie**

**Ten znak wmarznięty w nas ta ryba
gawron dziobiący nasz szpik kostny
znów nas wiosennym trawom wyda
koniom spoconym od miłości
i nad pamięcią po nas zbladła
mokre od śluzu zarzy żrebię
jakby płukała rzeka gardło
w dzwonie odciętym po pogrzebie**

**O rybo z lodu odmarznięta
wysiadujący ptaku zielen
to ikra karmi twe pisklęta
to ikra w gwiazdny pył je zmiele
to ona przez nas nieustannie
jak dym jak Mleczna Droga płynie
gdzie z łuku szyje Strzelec Pannie
weselny welon w rozmarynie**

[Spis treści](#)

Psalm o srebrnej brzoźce

**Oni wieczorem do mnie przyszli
przynieśli w sieć złowioną zorzę**

pełne zanadza mokrych wiśni
i dłuższe od wieczności noże

Dali mi wiśni pełne garście
i rzekli jedz no jedz psi synu
Jadłem i wiem że dzisiaj właśnie
mój bóg wiśniowym sokiem spłynął

Wyjęli z sieci zorzę mokrą
podali nóż i rzekli szlachtuj
We krwi podwórze próg i okno
jakbyś wbił gnyp kmiecemu światu

Jakbyś ojcowskie plecy dziabnął
siekierką a matczyne kosą
A oni ci królową nagą
na złotogłowie żniwnym niosą

I żeń się mówią żeń nasz miły
pozłóć twarogiem polny kołacz
i sproś na ucztę wszystkie piły
i wszystkie głodne kosy zwołaj

A kiedy kołacz do cna zjedzą
wyjmiemy z ciebie nożem wieczność
i damy pile brzózkę srebrną
i kosie damy słomę mleczną

[Spis treści](#)

Pacierz prywatny

Przebacz mi duchu nieśmiertelny trawy
łzo spływająca po końskim obliczu
oślepy kocie i ty psie kulawy
skuczający głuszką z miodnego koniczu

Przebacz mi nożem nacinana brzoza
jabłonko pętłą duszona na wiosnę
mircie weselny co cię w piasek wiozą
lampo z jesieni świecąca żałośnie

Wstyd mi przed wami i przed wami tylko
mogę po nocach mówić te pacierze

**które owieczkę przebaczą wilkom
i ścielą katu z siennej łaski leże**

**Przebacz mi losie tę czapkę błazeńską
którą na głowie od lat wielu noszę
i to przegrane na śmietniku księstwo
z królem strąconym w śmietnikowe kosze**

**Przebacz mi wiarę i chłopską nadzieję
że się pszenicą zazieleni kamień
Kur po raz trzeci w tym królestwie pieje
Zamień go trawo na papugę Zamień**

[Spis treści](#)

Pacierz kolędowy

**W moje źrenice pada śnieg
śnieg pada w twoje ślepa koniu
więc nie widzimy kto na błoniu
szyje czerwoną nicią śnieg**

**Pamięć mi mówi że to anioł
instynkt twój szepcze że to bies
A może tam się same łamią
opłatki krwinek na nasz chrzest**

**Może wyszywa się w kolędzie
z moich i twoich końskich win
to co na pył niebieski będzie
zmielone przez odwieczny młyn**

**A może ktoś wyszywa ścieżkę
dla twoich kopyt i mych nóg
żebyśmy po niej mogli jeszcze
dość tam gdzie rodzi się nasz bóg**

**I upaść razem na kolana
i rozgryzając źdźbło po źdźble
słuchać jak trzeszczy zapisana
kolęda w trawie i we śnie:**

**nie chodź koniu po tym błoniu
nie myśl człeku o tym ćwieku**

w wigilijną noc
hej kolęda kolęda
w wigilijną noc

[Spis treści](#)

Pacierz dwugroszowy

**Modlą się w lesie pracowicie mrówki
pszczoly z wosku budują romańskie kościoły
a śmiech twój miewo budzi słone echo
w sitowiu w które mój anioł zapada**

**A jest on z soli (Tak przynajmniej twierdzi
moja matka po trzykroć do tej samej wody
wsypująca dni szarych obrane ziemniaki)
I jest nie większy od zwiniętej dłoni
którą się wsadza w kobyle łożysko
i w brzuch lipcowy ziemi
żeby z nich wyjąć za mączne kopytka
mokrego żróbka cwałujących zbóż**

**Anioł nie większy od zwiniętej dłoni
anioł lewicy i prawicy anioł
chodzą koło mnie na pięciu paluszkach
i dni sitowie do jutrzeńki łamią**

**Lecz prócz anioła wrosły w moje dłonie
za skórę w mięso dwa miedziane grosze
żebym mógł kupić za nie kiedy zechcę
twoje królestwo mój aniele prawy
i twoje księstwo mój aniele lewy**

**Dwa grosze wrosły Ten z orłem w prawicy
rozwija skrzydła i skóra mi Pęka
i latać mogę na jawie i we śnie
A ten w lewicy: zaśniedziła reszka
na której wesprzeć nawet się nie można
gdyż boli jak gwóźdź**

**Z tych też powodów choć mówią że z innych
noszę w kieszeni zaciśnięte pięści
I tylko tobie matko podaję prawicę
i tobie sestro bracie mój i żono**

**i tobie jeszcze który na kolanach
odchodzisz w trawy w przedwieczornej rosie
żeby twej twarzy łza nie wydziobała**

Do reszty reszkę wyciągam z kieszeni

[Spis treści](#)

Pacierz najśłodszy

**Co jest najśłodsze Matka mówi sen
Przecież nie jabłka i nie miód spadziowy
Senność z łąk naszych ssie bezsennie dren
żeby tak w czerwcu nie biła do głowy**

**Zazwyczaj w czerwcu wypada mi z rąk
rózaniec kiedy modłę się przy oknie
i nic nie czuję oprócz dusznych łąk
na których anioł co zwiastował moknie**

**Komu zwiastował jeszcze spytać chcę
jak człowiek wiecznie na ciekawość chory
i nawet nie wiem że za dzikim bzem
sąsiadka mleko rozdaje z obory**

**A niech rozdaje do porannych zórz
niechaj Kusego czarownica poi
młoda jest przecież więc jej z białych zbóż
bielsze nad smyczek kochanie się stroi**

**Ja bym w jej wieku wynosiła też
wiaderka z mlekiem i poła skrycie
zakwitający do mgły białej bez
w kochaniu słodszy nad sen i nad życie**

**A tak powiadam najśłodszy jest sen
i o nim myślę do zgrzebnego rana
słyszac jak łąki ssie bezsennie dren
i siwa głowa kiwa się sterana**

[Spis treści](#)

Drugi paciorek diabelski

**W czerwcu z otawy wykoszono
diabła z diaboliczką Nadzy spali
Ona z kopytkiem jego prawym
wsuniętym czule pod warkocze
a on miedzianą jej raciczkę
do żywej kości popękaną
zalewał woskiem wytopionym
ze świec wotywnych Matki Boskiej**

**Diabła z diaboliczką wykoszono
święconą wodą pokropiono
i do kościoła zanesiono
gdzie bić kazano wszystkim dzwonom
i wszystkie świece zapalono
po czym cierniową ich koroną
narzeczonego narzeczoną
w parę małżeńską połączono**

**I odtąd żyją między nami
Dzieci z kopytkiem końskim płodzą
Lecz tego nawet nikt nie widzi
kiedy na skrzydłach razem z nami
śmigają po wsi lub nad rzeką
Tylko przed zimą nas do szewca
bosych po śniegu w chustach niosą
a ich prowadzą do kowala
żeby im przybił do kopytek
podkówki z koksą wyjmowane**

[Spis treści](#)

Trzeci paciorek diabelski

**Dziki bez mlekiem napoiłam
wbiłam trzy kołki osikowe
w pole w podwórze w sad
a to mnie z izby wywołuje
i wywołuje od tygodnia**

**Odcięłam klamkę z drzwi wychodnych
gliną i woskiem zalepiłam**

**komin otwarty na krakanie
a to się o mnie upomina
i upomina tak że szybki
w oknach rzegocą gorączkowo**

**Przed lustrem w warkocz się ubrałam
i w ślubną suknię nie noszoną
odkąd w procesji na kolana
upadłam świętą Magdalenę
niosąc i pierwsze zwiastowanie
a to wciąż woła woła woła
z mojego brzucha i z mej głowy
jakby mi żebra nóż przecinał
i gwóźdź się wbijał w potylicę**

[Spis treści](#)

Dziewiąty paciorek diabelski

**Piszczy na strychu Pewnie krokiew
próbuję z siebie wyjąć gwóźdź
Piszczy nad domem Ani chybi
baran zarżnięty na Wielkanoc
próbuję się z obłokiem bóść**

**Piszczą stragarze Na nich przecież
suszy się trzeszcząc w główkach mak
Piszczy podłoga Też byś piszczał
gdyby po tobie tak chodzono
kiedy pod sadem śpisz na wznak**

**I piszczą skrzypce Toż to w nich
śpi zawinięty Cygan w len
Wyjęty z wesel zasuszony
by gestapowiec go nie dojrzał
grywa pośmiertnie nam przez sen**

**Piszczy to piszczy mówi ojciec
i pod pierzyną z matką śpi
Wtedy archanioł zwiastujący
ze strychu schodzi i do izby
poprzez zamknięte wnika drzwi**

[Spis treści](#)

Dwunasty paciorek diabelski

**Na sen wasz picie wywar
ze sporyszu z siemienia
na zapomnienie picie
wyżymany z łąk sen
diabliczki nasze czarownice
daremnie w pierwszym locie
gałęzi osikowych
pod sadem próbujące**

**Ach poranione piersi
uda w sińcach wiśniowych
w tarninowych jagodach
z Inu białego pośladki
Gdy się w sierpniu wygwieździ
wyjdźcie na próg Zobaczcie
jak cwałują nad sadem
wasze siostry i matki**

**Jak się w płocie przemienia
każdy kołek na dudę
i prymistom nie starcza
rąk ażeby z jaworów
brać rodzące się skrzypce
i pić miody rozlane
w odstawione za wzgórza
maje czerwce i lipce**

**Na sen wasz picie wywar
ze sporyszu z siemienia
na zapomnienie picie
wyżymany z łąk sen
póki pachnie pod sadem
łzą i skórą dziewczęcą
i warkoczem międlonym
nieustannie na len**

[Spis treści](#)

Pacierz jabłnkowy

Jeszcze do izby wniosę
wyciętą z wiosny jabłoń
Matko królowo nasza
i wszystkich rojów pszczelich
na mgnienie w jej koronę
zwabiona miodnie zabłądź

W kwiatowy pyłek w pył
modlitewnika który
wyjęty z twoich rąk
leży na moich wierszach
jak opoka wycięta
z innej od naszych góry

I jeszcze raz brzemiennie
w owoc się wieczny zawiąż
lub chociaż daj powiedziec
słowo że jesteś z nami
nie tkniętym wiosny tej
przez twoje ręce trawom

[Spis treści](#)

Pacierz mleczny

Kończy się świat i twój i mój
i błękitnieje przez opłotki
pamięć o tobie wprost ze skopca
pojącej mlekiem łubin gorzki

Wtedy wierzyło się że łubin
pojony mlekiem może pobiec
do lasu gdzie złotego cielca
od wieków z dziegciu ssie jałowiec

Dziegciem się buty smarowało
jałowiec ciemniał koło domu
a samorodek zdrowia dzwonił
jak grom bijący obok gromu

Poranne mleko prócz łubinu
pijała jeszcze wprost ze skopca
kotka łasica oswojona
kościelny dziad i przemoc obca

**Nie odpychałaś jej nie biła
tylko chlustałaś w dziki bez
poranne mleko czarownicy
piękniejszej czarcio od twych łez**

**Bo ona swoja swoja swoja
i choć wyklęta przez wieś z Pisma
dziki bez karmi ciemną piersią
i z mszyc jak synka swego iska**

[Spis treści](#)

Pacierz festynowy

**Siostra biegnie przez rzeki
nie zagojony pacierz
Bielą się jej kolana
skacze warkocz po plecach
Jej śmiechem dniu lipcowy
trawiaste uszy naciesz**

**Siostra fruując w sadzie
nieziemskie jabłka zrywa
Cierpną dźiąsła anielskie
zęby nasze drętwieją
a już pcha się w jej ręce
czerwona końska grzywa**

**I siostra na kasztanku
do sierpniowego zmierzchu
przez błonia galopuje
W uszach huczy dzwon nieba
i naraz po dwie gwiazdki
w ślepiach kasztanka wzeszły**

**Po jednej dla każdego
bo dla mnie błysła w studni
Będę ją czerpać wiadrem
będę z nią chodzić po wsi
dopóki biały smyczek
na basach nocą dudni**

[Spis treści](#)

Pieśń bzowa

**z kwiatów rozumiem jeszcze bez
Mieszka w nim to o suchej twarzy
Płacze bezgłośnie i bez łez
i o bzie mokrym od łez marzy**

**Od lat cię proszę wejdz w ten bez
i zapłacz nad nim tak jak płaczą
mokre od rosy i od łez
łąki gdy w kosę się zapatrzą**

**Albo w ramiona wyjmij z bzu
to co w nim tak bezgłośnie płacze
i jeśli chce się napić snu
to snu innego i inaczej**

**O tym śnie wszystko przecież wiesz
tak jak się wie o sobie we śnie
że się w kwitnący wchodzi bez
zawsze o jeden sen za wcześniej**

**I już nie można wyjąć z bzu
tego co w nim bezgłośnie płacze
choćby się do utraty tchu
piło z bzu co dzień sen inaczej**

[Spis treści](#)

Pieśń z pisanej trawy

**Piszesz te senne listy
wijesz z pisanej trawy
W słowach poranek dżdżysty
i ani ździebłka jawy**

**Nie wiem gdzie jesteś ani
w jakim śnie leżysz teraz
Listek po listku rani
mech co zielenią wzbiera**

Więc pewnie jesteś w mchu

**w każdej jego łodyżce
I biegnę doń co tchu
na pliszkowatej nóżce**

**A ciebie w nim już nie ma
jakby się nagle mech
rozjechał końmi trzema
w podkowy dzwonných ech**

**Jest tylko ślad na jawie
i na niebiosach ślad:
wijesz w pisanej trawie
senne listy od lat**

**Wijesz i czytasz we śnie
tak cicho że ze snu
nie mogą wyjść czereśnie
na dojadanie mchu**

**Nie mogą wyjść jabłonie
na dopijanie mleka
I tylko pies na konie
w mchu po pęciny szczeka**

[Spis treści](#)

Pieśń o Balladach i romansach

**Borowikami pachnie noc
ściółką i mchem i ściętą brzozą
Wozem w literkach i półkoszkach
pijani chłopci z karczmy wiozą
spite Ballady i romanse**

**Słuchaj dziewczeczko szepcze mech
Oni Ballady i romanse
zrzucają w gorzelniany śmiech
i z brzozy ściętej piją wino
od okowity rzymskiej tańsze**

**Borowikami pachnie noc
i lilie rosną tak wysoko
Po mchu przez lilie za warkocze
w polkę skomloną na grzebieniu**

Panią Twardowską chłopci wloką

**To lubię szepcze cichy mech
za mchem powtarza las To lubię
Spod strzechy lasu słycać śmiech
To Pan Tadeusz co ma w czubie
powtarza jeszcze raz To lubię**

**Borowikami pachnie noc
litanią zdrowaś i pacierzem
W stajenny sen powraca tata
i kołki z płotu wyłamane
To lubię powtarzają szczerze**

Spis treści

Pieśń o staruszkach i aniołach

**Ach staruszcunki gołabczki
pijące sen z letejskiej rzeczeki
Związane w rogi dwa chusteczki
usta stulone do porzeczeki
i w oczach anioł staroświecki**

**Powiada anioł małowiele:
ciało to kościół A w kościele
pacierz się za pacierzem miele
Wejść można w modlitewną zieleń
lecz wyjść nie można mój aniele**

**Mógłbym ci rękę podać cichcem
mógłbym w ramiona włożyć skrzypce
mógłbym się bić o ciebie w bitce
w czapce na bakier i w niewidce
na cierpkie sierpnie słodkie lipce**

**aniele słodki mój aniele
gdymyś nie siedział w tym kościele
gdzie się na sen pacierz miele
i gdzie się szepcze tak niewiele
w zieleń majową w zieleń zieleń**

**Ach staruszcunki gołabczki
pijące sen z letejskiej rzeczeki**

**Związane w rogi dwa chusteczki
usta stulone do porzeczeki
i w oczach anioł staroświecki
Ach jaki łatwy w wierszu rym
jak dym z komina
z ciała
dym**

[Spis treści](#)

Komentarze dotyczące mojej witryny można wpisywać w [Mojej księdze gości](#)
